

τὸν τόπον τόνδε Κουρήτων ἐνόπλια παιγνια, κατὰ δὲ Λακεδαιμονα Διοσκόρων. Ἡ δὲ αὖ που παρ' ἡμῖν κόρη καὶ δέσποινα, εὐφρανθεῖσα τῇ τῆς χορείας παιδιῷ, κεναῖς χερσὶν οὐκ ὀρθὴ δεῖν ἀθύρειν, πανοπλίᾳ δὲ παντελεῖ κοσμηθεῖσα, οὕτω τὴν δρυγησιν διαπεραίνειν. Ἄ δὴ πάντως μιμεῖσθαι πρέπον ἂν εἴη κόρους τε ἄμα καὶ κόρας, τὴν τῆς θεοῦ χάριν τιμῶντας, πολέμου τ' ἐν χρείᾳ καὶ ἔορτῶν ἔνεκα. Τοῖς δέ που παισὶν εὔθυς τε καὶ δσον ἀν χρόνον μήπω εἰς πόλεμον ἵωσιν, πᾶσι θεοῖς προσόδους τε καὶ πομπὰς ποιουμένους μεθ' ὅπλων τε καὶ ὑππων ἀεὶ κοσμεῖσθαι δέον ἀν εἴη, θάττους τε καὶ βραδυτέρας ἐν δρυγήσεσι καὶ ἐν πορείᾳ τὰς ἰκετείας ποιουμένους πρὸς θεούς τε καὶ θεῶν παῖδας. Καὶ ἀγῶνας δὴ καὶ προαγῶνας, εἰς τινῶν, οὐκ ἄλλων ἢ τούτων ἔνεκα προαγωνιστέον· οὗτοι γάρ καὶ ἐν εἰρήνῃ καὶ κατὰ πόλεμον χρήσιμοι εἰς τε πολιτείαν καὶ ἴδιους οἶκους, οἱ δὲ ἄλλοι πόνοι τε καὶ παιδιαὶ καὶ σπουδαὶ κατὰ σώματα οὐκ ἔλευθέρων, ὁ Μέγιλλέ τε καὶ Κλεινία.

“Ἡν εἶπον γυμναστικὴν ἐν τοῖς πρώτοις λόγοις δτι δέοι διεξελθεῖν, σχεδὸν δὴ διελήλυθα τὰ νῦν, καὶ ἔσθ' αὖτη παντελῆς· εἰ δέ τινα ταύτης ὑμεῖς ἔχετε βελτίω, θέντες εἰς κοινὸν λέγετε.

ΚΛ. Οὐ βάδιον, ὁ ξένε, παρέντας ταῦτα ἄλλα ἔχειν βελτίω τούτων περὶ γυμναστικῆς ἄμα καὶ ἀγωνίας εἰπεῖν.

ΑΘ. Τὸ τοίνυν τούτοις ἔξῆς περὶ τὰ τῶν Μουσῶν τε καὶ Ἀπόλλωνος δῶρα, τότε μέν, ὃς ἀπαντα εἰρηκότες, δόμεθα καταλείπειν μόνα τὰ περὶ γυμναστικῆς· νῦν δ' ἔστιν δῆλα & τ' ἔστιν καὶ δτι πρῶτα πᾶσιν δητέα. Λέγωμεν τοίνυν ἔξῆς αὖτά.

ΚΛ. Πάνυ μὲν οὖν λεκτέον.

ΑΘ. Ἀκούσατε δή μου, προακηκούτες μὲν καὶ ἐν τοῖς 797 a